611/01

Den 22. januar 2001 blev i sag nr. 53.204:

xxxxxx xxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxx xxxx

mod

Alm. Brand Dyreforsikring A/S
Lyngby Hovedgade 4
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har haft hesteforsikring i Alm. Brand Dyreforsikring A/S, klager ved dyrlæge E.S. over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning efter den forsikrede hest, Benjamin, der blev aflivet den 4/11 1999.

Den 7/10 1999 modtog selskabet en skadeanmeldelse, hvoraf fremgik, at Benjamin var kommet til skade den 16/9 1999 ved et fald. Det fremgik, at Benjamin var blevet "halt, øm og hævet i lænden samt nakken". Vedlagt anmeldelsen var en erklæring fra dyrlæge E.S. af 5/10 1999, hvoraf bl.a. fremgik, at E.S. havde tilset hesten den 20/9 og 4/10 1999.

Selskabet afviste den 13/10 1999 at yde erstatning med henvisning til, at det ikke var dokumenteret, at hesten led af en "akut uoprettelig skade". Selskabet bemærkede, at livsforsikringen kun kom til udbetaling, hvis hesten døde eller blev påbudt aflivet i henhold til dyreværnsloven.

Den 29/10 1999 var dyrlæge E.S. i kontakt med selskabets medarbejder E.J. pr. telefon. Både dyrlæge E.S. og selskabet har redegjort for indholdet af samtalen, og selskabet har fremlagt et telefonnotat af 29/10 1999, hvoraf fremgår: "Hesten slagtes og obduceres således at der kan stilles diagnose. Obduktion betales af forsikringstager * Dyrlæge [??] Benjamin ... Der er ikke givet tilsagn om erstatning"

Benjamin blev slagtet den 4/11 1999, og dyrlæge E.S. har efterfølgende fremlagt en erklæring af 22/11 1999.

Selskabet har i skrivelse af 22/6 2000 til nævnet bl.a. anført: "På baggrund af vores afvisning indsender dyrlæge E.S. et brev dateret den 22.11.99, altså hvor hesten for længst er slagtet (4.11.99). Selskabet finder det ikke rimeligt, at fremkomme med disse argumenter, som fremgår af brevet af 22.11.99, efter at hesten er aflivet. Havde man anset disse nye iagttagelser for væsentlig i skadebehandling, burde man have afventet en ny afgørelse fra selskabets side. Selskabet har ikke haft mulighed for at foretage en second opinion. Vi finder fortsat, at dokumentationen er særdeles mangelfuld med hensyn til at skride til aflivning med henvisning til dyreværnsloven. ... Der er ikke fremført nogen dokumentation for at hesten i tidsrummet fra 20.9.99 til 4.11. 99 har pådraget sig en akut og uoprettelig skade i et sådan omfang, at det nødvendiggjorde en øjeblikkelig aflivning af hesten."

Dyrlæge E.S. fastholder i skrivelse af 3/7 2000 til nævnet, at Benjamin var så ”dårlig” den 4/11 1999, at den skulle slagtes i henhold til dyreværnsloven. I skrivelsen hedder det bl.a.: "Den mundtlige aftale med E.J. blev indgået efter aftale med ejeren. Hun havde beskrevet, hvor dårligt hesten havde det, og jeg troede, at beskrivelsen var meget overdrevet. På dette tidspunkt ønskede jeg egentlig bare at få hesten slagtet, så ejeren kunne få fred i sjælen. Denne del af aftalen blev bekræftet ved en senere telefonsamtale med E.J. Jeg husker ikke datoen, men det var umiddelbart efter den 4. november. Jeg meddelte, at jeg ville indsende en ny beskrivelse af hesten, fordi den ved slagtningen var så meget dårligere, end jeg havde forventet. Vi talte om, at selv om den mundtlige aftale var indgået, mente jeg ikke, den kunne ophæve den forsikringsaftale, ejeren havde med selskabet. Forstået på den måde, at hvis hesten havde det så dårligt, at den skulle aflives i henhold til dyreværnsloven, var det ligegyldigt, at jeg havde indgået en aftale med E.J. Da ejeren ikke ønskede hesten transporteret til slagtning, var jeg tilkaldt for at skrive en slagteattest den 4. november. Ved besigtigelsen kunne jeg konstatere, at ejerens beskrivelse ikke var overdrevet. Eftersom slagteren var forsinket, havde jeg tid til at observere hesten og gøre notater. Jeg bedømte, at dens tilstand var så fremskreden, at den skulle slagtes på stedet, nu når slagteren endelig havde tid. Pga. ar-

bejdspres fik jeg desværre først sendt brevet den 22. november, men det ændrer jo ikke noget ved hestens tilstand. ... Selskabet nævner, at de ikke har haft mulighed for at foretage en second opinion. Der havde ikke på noget tidspunkt været tale om at foretage noget sådant, og faktisk vidste jeg på det tidspunkt ikke, at det var en mulig fremgangsmåde. Jeg regnede med, at når jeg var kompetent til at underskrive en helbredserklæring ved tegning af en forsikring, så var jeg også kompetent til at beskrive en hests tilstand, når den skal slagtes."

Selskabet har i skrivelse af 25/7 2000 til nævnet bl.a. anført: "I samtalen med E.J. den 29.10.99 blev det aftalt at hesten skulle slagtes. E.S. nævnte i denne forbindelse intet om, at det nu havde udviklet sig til en dyreværnssag. Tilladelsen til slagtningen blev altså givet på grundlag af de attester der var fremsendt – som havde foranlediget et afslag – og en revurdering af sagen kunne derfor alene bedømmes på grundlag af den obduktion som det blev aftalt der skulle foretages. Der blev i samtalen den 29.10.00 ikke givet tilsagn om erstatning. Det synes naturligt, at slagtningen skulle foretages omgående. Det er ikke rimeligt, at man venter til den 4.11.99 og så efterfølgende påstår (da hesten ér slagtet), at det nu er en dyreværnssag. Der foreligger ingen dokumentation herfor – jvf. iøvrigt vort brev af 22.6.00."

Klagerens dyrlæge har i skrivelse af 22/11 1999 udførligt beskrevet hestens udvikling frem til slagtningen. Endvidere har dyrlægen i skrivelse af 10/3 2000 beskrevet hestens rygsøjle og påvist en forskydning i denne - en forskydning som dyrlægen opfatter som sket ved hestens fald den 16/9 1999. (Klagerens dyrlæge har kunnet påvise denne forskydning, fordi hun efter slagtningen af hesten gemte ryggen). Selskabet har til disse henvendelser svaret, at de ikke giver anledning til ændring af bedømmelsen af sagen.

Af policen fremgår, at forsikringen trådte i kraft den 1/9 1999.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: "**7. Forhold i skadetilfælde eller ved umiddelbar fare for en hests helbred** ... En forsikret hest må ikke aflives uden Alm. Brand Dyreforsikrings samtykke, medmindre hesten har pådraget sig akut og uoprettelig skade af et sådant omfang, at en dyrlæge påbyder hesten aflivet i henhold til Dyreværnsloven. Obduktion skal foretages, medmindre Alm. Brand Dyrefor-

sikring har accepteret, at dette undlades. Det påhviler forsikringstageren for egen regning: ... **7.4** at skaffe alle oplysninger og dokumentationer, som kan have betydning for bedømmelsen af skadetilfældet – herunder også resultat af obduktion/sektion og eventuel laboratorieundersøgelse, ... **Afsnit II – Begrænset livdækning 19. Dækningsomfang** Forsikringen dækker i tilfælde af hestens: **19.1.** død eller påbudte aflivning i henhold til Dyreværnsloven. NB! Se bestemmelser om aflivning afsnit 1. pkt. 7. ... **Afsnit III – Tillægsdækninger 1. Livdækning** ... **22. Dækningsomfang** Forsikringen dækker i tilfælde af hestens **22.1.** påbudte aflivning i.h.t. Dyreværnsloven, når dette skyldes kroniske ledlidelser, kroniske halthedslidelser, herunder kroniske bevægelsesforstyrrelser og akut opblussen af sådanne, udviklingsforstyrrelser i knogler, led og muskulatur, der direkte eller indirekte er følger af omtalte lidelser. NB! Se bestemmelser om aflivning afsnit 1, pkt. 7."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at det ved dyrlægens beskrivelse af hestens tilstand frem til slagtningen er godtgjort, at hesten er aflivet - eller har skullet aflives - i henhold til dyreværnsloven, og at selskabet ikke ved sine indsigelser har fremført forhold, der taler herimod.

Derfor

b e s t e m m e s :

Selskabet, Alm. Brand Dyreforsikring A/S, skal anerkende, at aflivningen af klagerens hest er dækningsberettiget i henhold til den tegnede livsforsikring, og skal udbetale klageren den hende tilkomne erstatning med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

Poul Sørensen
formand